

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **N. I.**, zast. JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem se sídlem Oveňecká 78/33, Praha 7, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort**, se sídlem Opočíněk 57, Pardubice, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 5. 2021, č. j. KRPE-14743-61/ČJ-2021-170022-SV, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 18. 6. 2021, č. j. 52 A 45/2021 - 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Maroši Matiaškovi, LL.M., **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 20. 5. 2021, č. j. KRPE-14743-61/ČJ-2021-170022-SV (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaná prodloužila dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) o 90 dnů. Důvodem byla skutečnost, že provádění úkonů za účelem správního vyhoštění trvalo s ohledem na jejich složitost a administrativní překážky na straně Bangladéšské lidové republiky déle, než je obvyklé.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalované Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl. Shledal, že prodloužení doby zajištění o 90 dnů se jeví s ohledem na nadále probíhající úkony za účelem ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu zcela logické. Provedení správního vyhoštění trvá delší dobu, ne však pro liknavý postup českých státních orgánů. Nic přitom nenasvědčuje tomu, že by správní vyhoštění žalobce nebylo možné. Podle soudu žalovaná průběžně zkoumá, zda i nadále trvají důvody zajištění, což je patrné z úředních

záznamů založených ve spise. Doba, o niž bylo zajištění prodlouženo, je přiměřená složitosti úkonů nezbytných k výkonu správního vyhoštění. Důvodnou soud neshledal ani námitku, že žalovaná nedostatečně zkoumala množnost uložení mírnějších opatření. Žalovaná se k tomu v napadeném rozhodnutí podrobně vyjádřila; dovodila, že využití zvláštních opatření je vyloučeno. Povšechná námitka žalobce není způsobila správnost uvedených závěrů zpochybnit.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž uvádí, že soud se nedostatečně vypořádal s jeho žalobními námitkami a nesprávně posoudil podmínky pro prodloužení zajištění. Zajištění cizince představuje prostředek *ultima ratio*, a lze k němu přistoupit pouze ze závažných důvodů. Soud nedostatečně odůvodnil, z čeho dovozuje, že výkon správního vyhoštění bude možný. Krajský soud nezákonné rozhodnutí žalované aproboval, čímž zatížil i svůj rozsudek totožnou vadou.

[4] Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil jak rozsudek krajského soudu, tak napadené rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

[5] Žalovaná se k obsahu kasační stížnosti blíže nevyjádřila a pouze odkázala na odůvodnění rozsudku krajského soudu, s nímž se ztotožňuje.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná (§104a s. ř. s.); k tomuto pojmu viz usnesení Nejvyššího správního soudu („NSS“) ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti namítal zejména nesprávné posouzení podmínek pro prodloužení doby zajištění, neboť krajský soud se dle jeho mínění nedostatečně zabýval tím, zda lze, s ohledem na existující administrativní překážky, dosáhnout faktického provedení správního vyhoštění. Současně má za to, že žalovaná dostatečně nevyhodnotila možnost uložení mírnějších opatření. Jedná se tedy o otázky, jimiž se již Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací činnosti opakovaně zaobíral.

[8] Překážkami správního vyhoštění se kasační soud podrobně věnoval kupříkladu v rozsudku ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 12/2009-61, č. 1850/2009 Sb. NSS, či v usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010-150, č. 2524/2012 Sb. NSS; z novějších rozhodnutí pak např. v rozsudku ze dne 9. 8. 2021, č. j. 10 Azs 41/2021-29. K otázce prodloužení doby zajištění se tento soud vyjádřil zejména v rozsudcích ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79, či ze dne 2. 11. 2011, č. j. 1 As 119/2011-39, v nichž akcentoval povinnost správního orgánu předestřít úvahy, které jej k prodloužení zajištění vedly, včetně uvedení předpokládané časové náročnosti dalších úkonů, které míní v řízení učinit. Bohatá rozhodovací praxe se váže rovněž k problematice mírnějších opatření (zvláštní opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců). Příkladem lze zmínit rozsudky ze dne 7. 12. 2011, č. j. 1 As 132/2011-51, ze dne 28. 3. 2012, č. j. 3 As 30/2011-57, či ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016-38.

[9] Z odůvodnění přezkoumávaného rozsudku je patrné, že krajský soud z relevantní judikatury vycházel a jeho závěry jsou s ní zcela v souladu. Současně kasační soud neshledal (a ostatně ani stěžovatel nic takového netvrdil), že by se soud dopustil zásadního pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud tedy neshledal existenci důvodů přijatelnosti kasační stížnosti, protože nepřikročil k podrobnému věcnému přezkumu kasačních námitek stěžovatele a kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady nad rámec její úřední činnosti nevznikly. Soud jí proto náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

[12] Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 21. 7. 2021 zástupce z řad advokátů, a to JUDr. Maroše Matiaška, LL.M. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), částkou 6.200 Kč za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení a doplnění kasační stížnosti) a dále částkou 600 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Protože je advokát plátcem DPH, zvyšuje se jeho odměna o částku odpovídající této dani (sazba daně 21 %). Celkově tedy ustanovenému zástupci náleží odměna ve výši 8 228 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2021

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu